

พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส(โรคฉี่หนู) ของประชาชนอำเภอศรีบุญเรือง
จังหวัดหนองบัวลำภู

Behaviors Related to Prevention and Control of Leptospirosis among People in
Sriboonruang Distric, Nong Bua Lam Phu Province

วัฒนาพร รักวิชา (Watanaporn Rakwicha)* ปัตพงษ์ เกษสมบูรณ์ (Pattapong Kessomboon)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค โรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชนอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 400 คน อายุ 18-65 ปี พบว่า ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรคและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคอยู่ในระดับดี พฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านบวกมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง อันดับหนึ่งคือ การล้างผักที่เก็บมาจากไร่จากนาให้สะอาดก่อนรับประทาน ส่วนด้านลบ มีการปฏิบัติในระดับ บางครั้ง อันดับหนึ่งคือ การซื้อยามากินเพื่อป้องกันเชื้อโรคเมื่อมีแผลหลังจากเดินลุยน้ำ ลักษณะที่อยู่อาศัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรค ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส ส่วนแหล่งความรู้ ความถี่ในการได้รับความรู้ ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

ABSTRACT

Objectives: The study aimed at studying Behaviors Related to Prevention and Control of Leptospirosis Among People in Sri boon ruang District, Nong bua lam phu Province of 400 people aged 18-65 years. Results: The subjects had knowledge about the causes of the disease and about disease prevention at good level. Positive behavior are A practical level for frequently, washing vegetable before eating. The negative behavior A practical level for some time. 1) buying medicine to treat foot ulcer. It was also found that housing characteristics, gender, age, education, occupation and gain knowledge about the disease were not correlated with the prevention and control behaviors. Knowledge source, frequency of obtaining knowledge, knowledge about the causes of the disease and knowledge about the prevention of disease were correlated with the behaviors.

คำสำคัญ: พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

Key Words: Prevention behaviors and control patrol to Leptospirosis

* นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสุขภาพชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

โรคเลปโตสไปโรซิส (Leptospirosis) หรือ โรคฉี่หนู เป็นโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน (zoonosis) สามารถติดโรคได้ในสัตว์หลายชนิด แต่พบมากใน หนู ซึ่งเป็นแหล่งรังโรค ส่วนมากสัตว์ที่ไวต่อการรับเชื้อมักจะเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีอายุน้อย หรือลูกสัตว์ที่ไม่เคยได้รับภูมิคุ้มกันจากแม่มาก่อน มักจะพบการระบาดในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน เนื่องจากเป็นฤดูฝนต่อหนาว มีน้ำขัง เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรียรูปเกลียวเรียกว่า สไปโรเชต (Sapirochete) ชื่อเลปโตสไปรา (Leptospira) ในทางปฏิบัติ แบ่งชนิดเชื้อแยกย่อยตามวิธีการตรวจหาสารประกอบบนตัวแบคทีเรียจากเลือดของคน เรียกแต่ละชนิดย่อยว่า ซีโรวาร์ (Serovars) แบ่งออกได้มากกว่า 250 ซีโรวาร์

จากรายงานระบาดวิทยาของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองบัวลำภู ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-30 พฤศจิกายน 2554 พบผู้ป่วยทั้งสิ้น 166 ราย อัตราป่วยคิดเป็น 31.94 ต่อประชากรแสนคน พบผู้ป่วยสูงสุดที่อำเภอศรีบุญเรือง 127 ราย อัตราป่วยคิดเป็น 114.28 ต่อประชากรแสนคน ผู้ป่วยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและหาปลา โดยพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง เกือบทั้งหมดพบในพื้นที่เขตชนบท และจากการสอบสวนโรคพบว่า การติดเชื้อน่าจะเป็นผลโดยตรงจากการสัมผัสเชื้อจากแหล่งรังโรคที่เกี่ยวข้องเช่น การทำนา การออกหาปลาตามแหล่งน้ำธรรมชาติ และที่สำคัญผู้ป่วยเกือบทั้งหมดยังขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง จึงไม่สามารถป้องกันและควบคุมโรคได้

จากสถานการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาสุขภาพที่เกิดจากโรคเลปโตสไปโรซิส จึงได้ศึกษาพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ปี 2555 เพื่อส่งผลให้ประชาชนเกิดความตระหนักในพฤติกรรม การป้องกันตนเองและพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องและเหมาะสมและเพื่อวางแผนในการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชน อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
2. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชน อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสต่อพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชน อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม WINPEPI ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 400 คน คำนวณขนาดตัวอย่างโดยอ้างอิงจากผลการศึกษานูชนางค์ (2549) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคของประชาชน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี เลือกลักษณะตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

ตัวแปรต้น คือ 1) คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ได้แก่ การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรค แหล่งความรู้เกี่ยวกับโรค ความถี่ในการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรค ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือแบบสอบถาม การเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำหนังสือถึงโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่เป็นพื้นที่เป้าหมายในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ การนำเข้าสู่ข้อมูลด้วยวิธี data double entry และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency)

และร้อยละ (Percentage) สถิติอนุมาน ได้แก่ Chi-Square และฟิชเชอร์เอกแซค (Fisher's exact) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสกับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค การศึกษารั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น เลขที่ HE561362

ผลการศึกษา

คุณลักษณะส่วนบุคคล ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.0 มีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นที่ราบ ที่ดอน ร้อยละ 18.0 และใกล้บ่อน้ำ ลำคลอง ร้อยละ 17.0 เพศชาย ร้อยละ 49.5 และหญิง ร้อยละ 50.5 อายุเฉลี่ย 39.6 ปี ทำนา ร้อยละ 44.5 ทำไร่ อ้อย ร้อยละ 24.8 และสวนยางพารา ร้อยละ 13.3 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 32.8 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 30.5 และมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 18.5

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส

1) การได้รับความรู้ ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.3 เคยได้รับความรู้ (ทีวี ร้อยละ 58.3 เสียงตามสาย ร้อยละ 28.8 และวิทยุ ร้อยละ 5.3) ร้อยละ 7.7 ไม่เคยได้รับความรู้

2) ความถี่ในการได้รับความรู้ สำหรับประชาชนตัวอย่างที่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสพบว่า ความถี่ในการได้รับความรู้ คือ 3-5 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 49.1 2-3 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 32.5 และทุกสัปดาห์ ร้อยละ 18.4

3) ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.5 มีความรู้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.5 มีความรู้ระดับดี และร้อยละ 14.0 มีความรู้ระดับต่ำ

4) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.8 มีความรู้ในระดับดี ร้อยละ 22.2 มีความรู้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 12.0 ระดับต่ำ

พฤติกรรมการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส

พฤติกรรมด้านบวก ภาพรวม ประชาชนตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติ ในระดับ บ่อยครั้ง รายด้านอันดับที่หนึ่ง คือ การล้างผักที่เก็บมาจากไร่จากนาให้สะอาด ก่อนรับประทาน อันดับที่สอง คือ การเก็บอาหารใส่ตู้ หรือมีฝาปิดมิดชิดเสมอ และการอาบน้ำทำความสะอาดเมื่อเดินลุยน้ำและโคลน อันดับที่สาม คือ การจัดการสิ่งแวดล้อมในบ้านและชุมชนเมื่อมีการกรูรัง

พฤติกรรมด้านลบ ภาพรวม ประชาชนตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติในระดับ บางครั้ง รายด้านอันดับที่หนึ่งคือ การซื้อยามากินเพื่อป้องกันเชื้อโรคเมื่อมีแผล หลังจากเดิน อันดับที่สองคือ การเดินลุยน้ำเมื่อมีแผล อันดับที่สามคือ การไปซื้อยามากินเองไม่ต้องไปพบแพทย์เมื่อมีไข้หรือปวดเมื่อยกล้ามเนื้อเป็นนาน 3-4 วัน

ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลและความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส ด้วยสถิติไค-สแควร์ (χ^2 -test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1. **คุณลักษณะส่วนบุคคล** เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

2. **ความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส** การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรค ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส ส่วนแหล่งความรู้เกี่ยวกับโรค ความถี่ในการได้รับความรู้ ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

ตารางที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส

ความรู้ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับความรู้		
เคย	369	92.3
วิทยุ	21	5.2
ทีวี	233	58.3
เสียงตามสาย	115	28.8
ไม่เคย	31	7.7
ความถี่ในการได้รับข้อมูล		
ทุกสัปดาห์	68	18.4
3 - 5 ครั้ง/สัปดาห์	181	49.1
2-3 ครั้ง/เดือน	120	32.5
ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส		
ความรู้ต่ำ	56	14.0
ความรู้ปานกลาง	270	67.5
ความรู้ดี	74	18.5
ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส		
ความรู้ต่ำ	48	12.0
ความรู้ปานกลาง	89	22.2
ความรู้ดี	263	65.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส

พฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
พฤติกรรมด้านบวก			
1. การล้างผักที่เก็บมาจากไร่จากนา ให้สะอาดก่อนรับประทาน	2.79	0.83	บ่อยครั้ง
2. การเก็บอาหารใส่ตู้หรือมีฝาปิดมิดชิดเสมอ	2.70	0.78	บ่อยครั้ง
3. การอาบน้ำทำความสะอาดเมื่อเดินลุยน้ำและโคลน	2.53	0.90	บ่อยครั้ง

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส (ต่อ)

พฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
4. การจัดการสิ่งแวดล้อมในบ้านและชุมชนเมื่อมีการกรู้งิ้ง	2.53	0.79	บ่อยครั้ง
5. การสวมรองเท้าบูทเมื่อมีแหล่งเวลาเดินลุยน้ำ	2.48	0.78	บางครั้ง
6. การสนใจอ่านข่าวประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันโรค	2.45	0.71	บางครั้ง
7. การอ่านหนังสือและติดตามข่าวด้านสุขภาพหรือข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันโรคที่หนูจากสื่อต่างๆ	2.43	0.64	บางครั้ง
8. การรีบไปปรึกษา อสม. และเจ้าหน้าที่อนามัยเมื่อสงสัยว่าได้รับเชื้อ	2.42	0.80	บางครั้ง
9. การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันโรคที่หนูในชุมชน	2.37	0.80	บางครั้ง
10. การกำจัดหนูทุกครั้งเมื่อมีหนูชุกชุมในบ้าน	2.36	0.69	บางครั้ง
รวมทุกประเด็น	2.51	0.79	บ่อยครั้ง
พฤติกรรมด้านลบ			
1. การซื้อยามากินเพื่อป้องกันเชื้อโรคเมื่อมีแหล่งหลังจากเดินลุยน้ำ	2.60	0.77	บ่อยครั้ง
2. การเดินลุยน้ำเมื่อมีแหล่ง	2.55	0.88	บ่อยครั้ง
3. การไปซื้อยามากินเองไม่ต้องไปพบแพทย์เมื่อมีไข้หรือปวดเมื่อยกล้ามเนื้อเป็นเวลานาน 3-4 วัน	2.37	0.84	บางครั้ง
4. การกินอาหารที่วางทิ้งไว้โดยไม่ภาชนะปิด	2.34	0.89	บางครั้ง
5. การกินอาหารที่ค้างคืนและสงสัยมีหนูมาฉีกราด	2.21	0.89	บางครั้ง
รวมทุกประเด็น	2.41	0.86	บางครั้ง

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส พฤติกรรมด้านบวก ประชาชนตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติในระดับ บ่อยครั้ง ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ประชาชนตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติในระดับ บางครั้ง เท่านั้น อธิบายได้ว่า ประชาชนในปัจจุบัน เข้าถึงระบบการศึกษาได้มากขึ้น อีกทั้งหน่วยงานด้านสาธารณสุขในเขตอำเภอศรีบุญเรือง มีการจัดกิจกรรม/ประชาสัมพันธ์/ให้ความรู้ เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนมีความรู้ที่ถูกต้อง จึงมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิสที่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของปรียา (2552) ทำการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเลปโตสไปโรซิสของเกษตรกร อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า มีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเลปโตสไปโรซิสโดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ลักษณะที่อยู่อาศัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส เนื่องจาก หน่วยงานด้านสาธารณสุขในเขตอำเภอศรีบุญเรือง มีการดำเนินงานด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง ประชาชนถึงแม้จะมีลักษณะที่อยู่อาศัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่าง กัน แต่ก็มีความรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐศักดิ์ (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสในเกษตรกร อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 290 คน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

3. แหล่งความรู้เกี่ยวกับโรค ความถี่ในการได้รับความรู้ ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

อธิบายได้ว่า เมื่อประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส แตกต่างกันจะทำให้ประชาชนปฏิบัติพฤติกรรม ที่ส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีมนุษย์นิยม ของ Maslow ที่อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความอบอุ่นมั่นคงความต้องการหนีห่างจากอันตราย ความต้องการหนีจากความเจ็บปวด และ Pender (1987) กล่าวว่า บุคคลจะลงมือกระทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ตลอดจนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตนั้น เป็นผลจากการได้รับอิทธิพลของปัจจัย

3 ด้านคือ ปัจจัยด้านความรู้การรับรู้ (Cognitive perceptual factors) ของบุคคล ปัจจัยส่งเสริม (Modifying factors) และสิ่งชักนำในการปฏิบัติ (Cues to action) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนางค์ (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชนอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรืออาสาสมัคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชน เมื่อประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสแตกต่างกัน จะทำให้ประชาชนปฏิบัติพฤติกรรมในการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค อยู่ในระดับดี และพบว่า ระดับความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค ในระดับดี มีพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค ในระดับ บ่อยครั้ง ส่วนประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค ในระดับต่ำ มีพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค ในระดับ บ่อยครั้ง

เอกสารอ้างอิง

ฉันทพิชญา โพธิสาจันทร์, ชง เกียรติชัยพฤกษ์,

บุญตา เจนสุขอุดม พฤติกรรมการป้องกันโรค

ไข้หวัดนกของเครือข่ายแกนนำสุขภาพ.

กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ. 2551

ธนวรรณ อัมสมบุรณ์. 2541. คู่มือดำเนินงานสุขศึกษา

เพื่อการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพในการ

ควบคุมโรคติดต่อ. ใน เอกสารวิชาการเพื่อ

สนับสนุนงานโครงการงานพัฒนาศักยภาพการ

ดำเนินงานสุขศึกษาในงานสาธารณสุข

กรมควบคุมโรคติดต่อ, กรุงเทพฯ. 312 น.

นุชนางค์ ภูวสันติ. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม

การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

ของประชาชนอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุข

ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์.

ประเสริฐศักดิ์ กายนาคา. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม

การป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส

ในเกษตรกร อำเภอภาษี จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปรีชา อินทนิล. 2552. พฤติกรรมการป้องกันการ

ติดเชื้อโรคเลปโตสไปโรซิสของเกษตรกร

อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย วิทยานิพนธ์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการพยาบาล

ชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพโรจน์ อุ่นสมบัติ. (2534) เลปโตสไปโรซิสใน

เวชศาสตร์ป้องกัน. กรุงเทพมหานคร:

สหประชา พานิชย์การพิมพ์

Kasl SV and Cobb S. health behavior illness

behavior and sick role behavior. New

York:Plenum Press 1966.

Pender NJ. 1987. Health promotion in nursing

practice. 2 nd ed. East Norwalk:

Applitoneentury-Crofts.